

Πέθανε ο Αλέξανδρος Σχινάς, η «φωνή της ελευθερίας» της Deutsche Welle στη χούντα

Στην ηλικία των 88 ετών πέθανε στη Βόννη ο Αλέξανδρος Σχινάς, η φωνή του οποίου άκουγαν εκατοντάδες Έλληνες κάθε βράδυ στα βραχέα της Deutsche Welle κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Ο Σχινάς, που είχε υποστεί βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο πριν από περίπου έναν χρόνο, κατέληξε το Σάββατο 11 Φεβρουαρίου, αφήνοντας ως παρακαταθήκη τον αγώνα για την ελευθερία, το παράδειγμα του ασυμβίβαστου ονειροπόλου αλλά και το πάθος για τη γλώσσα και τον εκσυγχρονισμό της εκπαίδευσης.

Ο Αλ. Σχινάς γεννήθηκε το 1924 στην Αθήνα και τελείωσε το Βαρβάκειο - πριν την επώδυνη στρατιωτική θητεία τον καιρό του Εμφυλίου. Έπειτα από περιήγηση σε χώρες της Ευρώπης, εγκαταστάθηκε το 1959 στην τότε ομοσπονδιακή Γερμανία, εργάστηκε ως ανταποκριτής του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας και μετά το '74 της ΕΡΤ, αλλά έμελλε να ταυτιστεί με την αντιδικτατορική δράση από τα μικρόφωνα της ελληνικής υπηρεσίας της Deutsche Welle.

Κάθε βράδυ, στις 21:40, οι Έλληνες συντονίζονταν στη συχνότητα της Deutsche Welle, περιμένοντας το αντιδικτατορικό μήνυμα του Αλ. Σχινά και το κάλεσμα του σε λαϊκή εξέγερση κατά της χούντας, το οποίο δεν έκαμψαν οι διαρκείς απειλές, ακόμη και κατά της ζωής του ή των συγγενών του στην Ελλάδα.

Στις 24 Ιουλίου του 2004, τριάντα χρόνια μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, ο Αλέξανδρος Σχινάς επέστρεψε στο μικρόφωνο της Deutsche Welle για τελευταία φορά. Η ηλικία, η πείρα και η διαρκής αναζήτηση τον έχουν

κάνει πιο επιεική απέναντι στην πατρίδα του: «Η κάθαρση, όπως την περίμενε ο λαός, δεν έγινε. Αλλά εμείς είμαστε πολύ αυστηροί. Πού συντελέστηκε μια ριζική κάθαρση; Μήπως προωθήθηκε ως εκεί που αναμενόταν η αποναζιστικοποίηση στη Γερμανία; Ξεριζώθηκε ο φασισμός στην Ιταλία, εξοντώθηκαν στην Ισπανία και στην Πορτογαλία όλα τα απομεινάρια του Φράνκο και του Σαλαζάρ; Γιατί θα έπρεπε να προβιβασθεί σε πρότυπο καθαρτικής τελειότητας ειδικώς η Ελλάς; Σήμερα πια την βρίσκω πάλι πολύ ανθρώπινη και αξιαγάπητη. Κι όσο για τα σταγονίδια της χούντας, δε βαριέσαι; Διαποικίλλουν κι αυτά το τοπικό μας χρώμα».

ΣΤΑ 73 ΤΟΥ

Εσβησε ο ποιητής Δημήτρης Τσακανίκας Άναλις

Ο ευπατριδής ποιητής και δοκιμογράφος Δημήτρης Άναλις, κατά κόσμον Δημήτρης Τσακανίκας, που έγραφε πάντα στα γαλλικά, έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 73 ετών.

Αφησε την τελευταία του ημερίδα την περασμένη Παρασκευή, από πνευμονική ανεπάρκεια, και κηδεύτηκε το Σάββατο από το Νεκροταφείο Καλλιθέας. Ήταν γνωστός για το ποιητικό και δοκιμιακό έργο του, ενώ ήταν επίσης ειδικός σε θέματα γεωστρατηγικής και σε προβλήματα των μειονοτήτων των Βαλκανίων.

Γεννημένος στην Αθήνα, αλλά εγκατεστημένος στο Παρίσι, μοίραζε τη ζωή του ανάμεσα στις δύο πόλεις. Σπούδασε νομικά και πολιτικές επιστήμες στο Παρίσι, στη Λοζάνη και στη Γενεύη. Η διατριβή του, η οποία εκδόθηκε το 1978 από τις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις της Γαλλίας, αφορούσε την «Κατάληψη της εξουσίας στα μεταπολεμικά Βαλκάνια» και χαιρετίστηκε ως η πρώτη σε βάθος ανάλυση της παραγμένης αυτής περιοχής.

Επί δικτατορίας εργάστηκε στον ελβετικό Τύπο και κατόπιν

στη γαλλική «Le Monde» και στο «Nouvelles Litteraires». Υπήρξε συνεργάτης, για μερικά χρόνια, της Υπηρεσίας Ενημέρωσης του υπουργείου Εξωτερικών και, κατόπιν, ειδικός σύμβουλος για ζητήματα Δυτικής Ευρώπης.

Έδωσε, επίσης, σεμινάρια και διαλέξεις στο Κέντρο Διπλωματικών και Στρατηγικών Σπουδών της Γαλλίας, σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια και ινστιτούτα, ενώ ήταν μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου Επιτήρησης της Ομάδας Δικαιωμάτων και Μειονοτήτων, καθώς και επίτιμο μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων.

Ως διανοούμενος είχε εστιάσει το ενδιαφέρον του σε θέματα γεωστρατηγικής και σε προβλήματα των μειονοτήτων στα Βαλκάνια. Είχε ενδιαφερθεί ιδιαίτερα για το γιουγκοσλαβικό. Για τα θέματα αυτά έγραφε στον Τύπο (υπήρξε συνεργάτης της «Μοντ») και δημοσίευσε σειρά βιβλίων, ανάμεσά τους τα «Κύπρος. Επιχείρηση Απίλας», «Χρονικό ενός πολιορκημένου λαού. Γιουγκοσλαβία 1993-1996» κ.ά.

Τα περισσότερα βιβλία του γράφτηκαν στα γαλλικά και εκ-

δόθηκαν στη Γαλλία. Η πρώτη ποιητική συλλογή του, με τίτλο «Lied» (1957), κυκλοφόρησε όταν ήταν σε ηλικία 19 ετών. Στα ελληνικά κυκλοφόρησαν οι συλλογές «Τα χέρια» (1958), «Ουρανούπολη» (1972), «Ηλιος των ποταμών» (1972), «Το στοιχειωμένο νησί» (1974), «Πανιά για περιπλάνηση» (1976), «Η σκιά που χίτζει» (1978), «Ανθρωποι της άλλης όχθης» (2006) και η νουβέλα «Το άλλο βασίλειο» και «Σίλια ή The Golden Sixties» (2008). Ακόμη κυκλοφόρησε και η αλληλογραφία του με τον Σύρο ποιητή Άδωνι, με τον τίτλο «Φιλία, χρόνος και φως. Γράμματα από τη Μεσόγειο» (2009).

Μετάφρασε τέλος στα γαλλικά Αισχύλο και στα ελληνικά Υβ Μπονφουά, Ζυλιέν Γκρακ και Άδωνι. Για την προσφορά του στα γράμματα και στην επιστήμη τιμήθηκε από το γαλλικό Υπουργείο Εξωτερικών με το Βραβείο Σταντάλ.

«Κατά βάθος βρισκόμαστε σε αναζήτηση ενός τόπου που να είναι για μας αληθινή κατοικία - οι πόλεις είναι στάσεις, διαλείμματα», έγραφε ο Άναλις.

Τα «Μετέωρα» του Σπύρου Σταθουλόπουλου προβλήθηκαν στη Μπερλινάλε

Στο 62ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου προβλήθηκε η ταινία «Μετέωρα» του Σπύρου Σταθουλόπουλου. Η ταινία προβλήθηκε στην κατάμεστη αίθουσα Berlinale Palast. Σε μία κρίση για την Ελλάδα ημέρα, οι πρωταγωνιστές δεν μπορούσαν να μην αναφερθούν στα όσα συμβαίνουν στη χώρα. «Στην καρδιά τους τα «Μετέωρα» λένε ότι στις σκοτεινές στιγμές που ζούμε αυτή την περίοδο, η απελπισία δεν είναι επιλογή. Είμαστε τυχεροί που βρισκόμαστε ανάμεσα στους ζωντανούς και ως ζωντανοί έχουμε το χρέος να μην το βάλουμε κάτω και να προχωρήσουμε» δήλωσε ο πρωταγωνιστής της ταινίας Τεό Αλεξάντερ. Από την πλευρά του, ο σκηνοθέτης δήλωσε ότι: «Ο καθένας έχει την άποψή του για την κρίση». Ο Σπύρος Σταθουλόπουλος,

ο οποίος γεννήθηκε στην Ελλάδα, αλλά σύντομα έφυγε για την Κολομβία από την οποία κατάγεται η μητέρα του, πρόσθεσε ότι τα μέτρα λιτότητας έχουν επηρεάσει τους πάντες σε αυτήν την χώρα, γεγονός που - όπως λέει - βίωσε και ο ίδιος. «Η σύνταξη της γιαγιάς μου έμεινε η μισή. Γι' αυτό και αποφάσισα να της δώσω έναν ρόλο στην ταινία» είπε, προκαλώντας γέλια στην αίθουσα.

Ο σκηνοθέτης που εντυπωσίασε με την προηγούμενη ταινία του PVC-1, επιστρέφει με μια ταινία - συμπαραγωγή Ελλάδας-Γερμανίας - με θέμα τον έρωτα ενός Έλληνα Ορθόδοξου μοναχού και μιας Ρωσίδας Ορθόδοξης καλόγριας. Η ιστορία εκτυλίσσεται σε μοναστήρι στα Μετέωρα τον 12ο αιώνα. Πρωταγωνιστούν οι Τεό Αλεξάντερ και Ταμίλα Κουλιέβα.

«Μέσα στο νερό και αναίσθητη» βρέθηκε η Γουίτνεϊ Χιούστον

Στο νερό και «κατά τα φαινόμενα, χωρίς να έχει τις αισθήσεις της» βρήκαν την Γουίτνεϊ Χιούστον οι σωματοφύλακες της στην μπανιέρα του ξενοδοχείου, όπως ανακοίνωσε η αστυνομία που ερευνά τον θάνατο της τραγουδίστριας.

Η αστυνομία σημειώνει πως δεν μπορεί ακόμη να κάνει υποθέσεις για τα αίτια του θανάτου της Γ. Χιούστον ούτε αποκλείει κανένα ενδεχόμενο, αλλά - σπ-

μειώνοντας πως οι τοξικολογικές εξετάσεις είναι σε εξέλιξη - επαναλαμβάνει πως δεν υπάρχουν ενδείξεις δόλιας ενέργειας. Περισσότερες πληροφορίες γύρω

από το θάνατο της 48χρονης ντίβας δεν έχουν δημοσιοποιηθεί από την αστυνομία για να διασφαλιστεί η έρευνα. Τα αποτελέσματα των τοξικολογικών θα ανακοινωθούν σε έξι με οκτώ εβδομάδες. Η σορός της Γουίτνεϊ Χιούστον παραδόθηκε στους οικείους της το απόγευμα της Δευτέρας (σ.σ. ώρα ΗΠΑ) και η κηδεία της αναμένεται να γίνει στο Νιού Τζέρσεϊ προς το τέλος της εβδομάδας.